

17de JAARGANG, NR. 326
4 NOVEMBER 2019

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

4 JAZZ OP DE PLAAT

Angelo Verploegen & Jasper van Hulten, Xavi Torres, Lex Jasper, Bart Flos, Espen Berg e.a.

8 JAZZ OP DE PLANKEN

Paul van Kemenade, Riopy, Boehlee/Somsen/Sprangers, Peter Bernstein.

EN VERDER O.A.:

13 Joe Bonner (Erik Marcel Frans)

16 Jazzweek Top 3

19 Jazz in Beeld (Marcel Schikhof)

16 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 09 2019

NR 327 KOMT 18 november UIT

NIEUWS

Werk Limburgse jazzcomponisten in 'Real Book Limburg' gebundeld

Tijdens het festival Jeker Jazz is vrijdag 11 oktober in Maastricht 'The Real Book Limburg Edition Volume 1' gepresenteerd. Dat gebeurde op een avond waar de Limburgse All-Star band Jo Didderen & l'Equipe de Rêve een selectie van werk uit het Real Book ten gehore bracht. Voor de samenstelling van 'The Real Book Limburg Edition Volume I' sloegen Jo Didderen, Tim Daemen, Jazz Maastricht en de SLIM (Stichting Limburg Geïmproviseerde Muziek) de handen ineen. 'Elke musicus met jazzaspiraties kan nu stukken van de bekendste Limburgse jazzcomponisten spelen', aldus de initiatiefnemers. Doel is de archivering en de promotie van de Limburgse jazz. Maar het werk uit het boek moet als het aan hen ligt vooral veel gespeeld worden. Het Real Book is een onderhanden werk, waar jaarlijks stukken bij komen. De stukken gaan van muzikale pioniers van toen, zoals Math Niël & The Hot Players', tot hedendaagse componisten als Ad Colen, Geert Roelofs, Rob van Bergen, Mike Roelofs, Robert van der Padt en Leo Janssen. Om opgenomen te worden moet het een compositie betreffen 'die tot stand is gekomen door een in Limburg geboren componist of persoon die aantoonbaar enige tijd gewoond heeft in Limburg en een essentiële bijdrage levert, of heeft geleverd, aan het regionale jazz weefsel'. Het Real Book is te koop bij Bol.com, maar ook gratis te downloaden via <https://bit.ly/2N7nOAK>.

●
 ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

EERSTE BIM PODIUM PRIJS VOOR DE PLETTERIJ

Ceremoniemeester Ernst Glerum maakt de winnaar van de eerste BIM Podium Prijs bekend. Helemaal rechts op de foto staat de initiatiefnemer van de prijs Mark Alban Lotz. (Persfoto)

Het Haarlemse podium De Pletterij heeft 14 oktober de eerste BIM Podium Prijs ontvangen. De winnaar werd bekendgemaakt in het Bimhuis, Amsterdam, tijdens een speciale editie van BIMLAB (de veertigste editie). De Pletterij krijgt een bedrag van 2.000 euro, te besteden aan artiesten voor speciale optredens die anders niet mogelijk zouden zijn op dit podium.

De jury – gevormd door het bestuur van de Beroepsvereniging van Improviserende Musici (BIM) en dit jaar ook trombonist Joost Buis – roemt de 'kwalitatief goede' programmering van De Pletterij: 'Uit alles spreekt passie, liefde en betrokkenheid'. Arno Duivestein nam namens De Pletterij de prijs in ontvangst: "Wij zien dit als een grote eer en een erkenning voor de enorme inzet van de staf en de vrijwilligers (-). De Pletterij ziet het ook als een erkenning voor de consequente programmeerkeuze van ...vervolg op de volgende pagina links

...vervolg BIM Podium Prijs

avontuurlijke muziek die door de grote podia al snel als 'risicovol' wordt gezien." De andere genomineerde podia waren Podium JIN/Brebl (Nijmegen), Jazz in Heerlen, HotHouse Jazz Leiden, Stichting Jazz in Groningen, It's Time for Jazz (Zutphen), Jazz Inverdan (Zaandam), JazzBlazzt (Neeritter), Mahogany Hall Edam, Stichting Plus/PlusEtage (Baarle-Nassau) en Studio Loos (The Hague). De Bim Podium Prijs is een jaarlijks terugkerende prijs, door de Bim in het leven geroepen (naar voorbeeld van de Applaus Prijs van Initiative Musik in Duitsland). De prijs is bedoeld om organisatoren te ondersteunen die een cultureel uitstekend programma met een hoog financieel risico bieden. "Zij leveren een niet te onderschatten bijdrage aan het behoud en de diversiteit van de cultuur in Nederland", aldus de initiatiefnemers.

Wadada Leo Smith krijgt UCLA Medal

Componist-trompettist Wadada Leo Smith krijgt 8 november de UCLA Medal van de Universiteit van Californië in Los Angeles. De onderscheiding wordt hem uitgereikt in UCLA's Herb Alpert School of Music. "Wadada Leo Smith's life and work exemplifies the fertile intersection of theory and creativity that we encourage our students to explore", zegt Eileen Stempel, decaan van deze muziekschool. De UCLA Medal bekroont 'individuals of exceptional achievement whose bodies of work and contributions to society illustrate the highest ideals of the university'. Eerdere ontvangers waren zangeres Ella Fitzgerald en orkestleider Quincy Jones, maar ook de Amerikaanse oud-minister Madeleine Albright en oud-president Bill Clinton werden bekroond. Wadada Leo Smith kreeg al eerder onderscheidingen, onder meer de Doris Duke Artist Award in 2016.

Conservatorium Amsterdam wil dependance in het Beatrixpark

Het conservatorium van Amsterdam wil uitbreiden, zo meldt Het Parool. De locatie aan het Oosterdok is te klein geworden, vandaar dat het oog is het gevallen op twee gebouwen in het Beatrixpark: de Kapel en Convict van het voormalige RK Sint Nicolaascomplex. In de Kapel zou een concertzaal moeten komen en het Convict is voor de lesruimten. De gebouwen zijn nu eigendom van de gemeente Amsterdam. Eind dit jaar moet een plan gereed zijn en begin volgend jaar wordt een besluit genomen.

Trio Heinz Herbert met vlnr: Dominic Landolt (gitaar), Mario Hänni (drums) en Ramon Landolt (toetsen). (Persfoto)

TRIO HEINZ HERBERT WINT EERSTE EIJN ZENITH WARD FOR EMERGING ARTISTS

Het Zwitserse Trio Heinz Herbert heeft de eerste EIJN Zenith Award for Emerging Artists gewonnen. Deze onderscheiding wordt toegekend aan de beste deelnemer aan het jaarlijkse 12 Points Festival. De laatste editie van het 12 Points Festival vond van 25 tot en met 28 september in het Amsterdamse Bimhuis plaats.

Er deden groepen mee uit Polen, Spanje (Xavi Torres), Engeland, Finland, Oostenrijk, Ierland, Italië, Nederland (Ikarai), Zwitserland, Frankrijk, Noorwegen en België (The Brums). Door de hoge kwaliteit van de deelnemers was het volgens de internationale jury lastig kiezen, maar uiteindelijk was de keuze voor de Zwitserse winnaar toch een unanieme: "This dynamic Swiss trio delivered a superb live set which was boundary pushing, energetic, intense, and musically striking. In addition, they possess an arresting musical aesthetic which captivated the audience at the Bimhuis." Als prijs krijgt het winnende Trio Heinz Herbert een aantal optredens aangeboden. Tijdens het jaarlijkse 12 Points Festival laten twaalf artiesten uit twaalf Europese landen gedurende vier dagen horen wat ze waard zijn. De eerste editie werd in 2007 in Dublin georganiseerd door de Improvised Music Company (IMC). De Zenith Award wordt gesponsord door de Europe Jazz Network (EJN).

Bekijk het winnende optreden op Bimhuis TV:
<https://youtu.be/V38TbetpLcc>.

Nieuw jazzfestival in binnenstad Den Haag

Jazz Enroute is de naam van een nieuw jazzfestival in de binnenstad van Den Haag. Organisator Music-Factor belooft 'fantastische' (inter)nationale artiesten te zullen programmeren. Momenteel worden de laatste puzzelstukjes van Jazz Enroute gelegd, maar binnenkort komt meer informatie beschikbaar. Het festival is op 13 en 14, en 20 en 21 december.

Art Ensemble of Chicago vanwege oorlog niet naar Turkije

Vanwege de oorlog in Syrië heeft het Art Ensemble of Chicago zijn concert op 18 oktober tijdens het Akbank Sanat Festival in Istanbul afgezegd. De groep wil hiermee een signaal afgeven tegen oorlogvoering: "It is not possible to stand by and watch the act of war in a region where civilians are bombed and their cities destroyed", aldus een verklaring van de leden van de groep.

84ste DOWNBEAT READERS POLL

Hall of Fame

Hank Mobley

Jazz Artist

Wayne Shorter

Jazz Group

Snarky Puppy

Big Band

Maria Schneider Orchestra

Componist, arrangeur

Maria Schneider

Zangeres

Cécile McLorin Salvant

Zanger

Kurt Elling

Jazz Album

- 1 Wayne Shorter
Emanon (Blue Note)
 - 2 Tony Bennett & Diana Krall
Love Is Here to Stay (Verve)
 - 3 Chris Potter
Circuits (Edition)
 - 4 Kamasi Washington
Heaven And Earth (Young Turks)
 - 5 Count Basie Orchestra
All About That Basie (Concord)
 - 6 Cécile McLorin Salvant,
The Window (Mack Avenue)
 - 7 Snarky Puppy
Immigrance (GroundUP)
 - 8 Wynton Marsalis
Bolden (Blue Engine)
 - 9 Branford Marsalis Quartet,
The Secret Between The Shadow
And The Soul (Okeh/Sony)
 - 10 Joey DeFrancesco
In The Key Of The Universe
(Mack Avenue)
- ### Historical Album
- 1 John Coltrane, Both Directions
At Once: The Lost Album (Impulse!)
 - 2 The Beatles
The White Album (Apple)
 - 3 John Coltrane
Coltrane '58 (Craft)
 - 4 Bill Evans
Evans In England (Resonance)
 - 5 The Art Ensemble of Chicago
And Associated Ensembles (ECM)
 - 6 Louis Armstrong
Sparks, Nevada 1964! (Dot Time)
 - 7 Aretha Franklin
The Atlantic Singles Collection (Rhino)
 - 8 Betty Carter
The Music Never Stops (Blue Engine)
 - 9 Eric Dolphy
The Expanded 1963
New York Studio Sessions (Resonance)
 - 10 Frank Sinatra
Sings For Only The Lonely
(60th Anniversary Edition) (Capitol)

De DownBeat Readers Poll geeft een overzicht van de volgens de lezers van dat blad beste musici van het afgelopen jaar. De volledige lijst is opgenomen in het decembernummer van het Amerikaanse blad. ...vervolg op pagina 15

TAKE OFF MUSIC EVENT HEET VOORTAAN WEER MEER JAZZ FESTIVAL

Het Take Off Music Event in Haarlemmermeer gaat volgend jaar weer Meer Jazz Festival heten, de oorspronkelijke naam. Tevens komt er een toegankelijker programma, wordt de festivallocatie van Hoofddorp naar Nieuw Venneep verplaatst en komt het onderdeel International Big Band Competition op eigen benen te staan.

Dit jaar was van 24 tot en met 26 mei de 25ste editie van het festival, toen nog Take Off Music Event geheten. De belangstelling viel tegen en dus besloot de organisatie het roer om te gooien. Er kwamen jongere bestuursleden en een nieuwe voorzitter: Jamie Hooi. Ook wordt met ingang van 2020 het Cultuurgebouw in Hoofddorp als festivallocatie vaarwel gezegd en verkast het evenement naar De Rustende Jager in Nieuw Venneep. Daar vindt het festival op 5, 6 en mogelijk 7 juni plaats op twee buitenpodia, een horecaplein en drie binnenpodia. Zo'n veertig bands treden op, waaronder de winnaar van de Meer Jazz Prijs 2020. Het bestuur hoopt op zo'n acht- tot tienduizend bezoekers. Er wordt ook wat toegankelijker geprogrammeerd. Binnen komt de klassieke jazz en buiten spelen talentvolle bandjes met een 'jazztouch'. Het prestigieuze International Big Band Concours, waaraan vijftien tot twintig bigbands uit binnen- en buitenland deelnemen, wordt losgekoppeld van het festival. Het wordt een apart evenement op zaterdag 28 november 2020 in mogelijk weer Het Cultuurgebouw. Alex Sylvius vervangt Pytrik Rot als nieuwe voorzitter van het International Big Band Comité.

PROMINENTE PLEK VOOR HONGAARSE JAZZ IN PROGRAMMERING AMERSFOORT JAZZ 2020

Vlnr: coprogrammeur Matti Austen, de Hongaarse ambassadeur András Kocsis en festivaldirecteur Alexander Beets. (Persfoto)

Jazz uit Hongarije zal een prominente rol vervullen in de programmering van het festival Amersfoort Jazz 2020. Coprogrammeur Matti Austen: "Hongarije kent een rijke muziekcultuur met volksmuziek en kenmerkende instrumenten als violen en de cimbalom. Maar de Hongaarse jazzmuziek is zoveel meer. Zo componeerde Béla Bartók tussen 1926 en 1939 het stuk 'Mikrokosmos'. Het Péter Sárík Trio brengt hiervan tijdens het festival een jazzvertolking." Meer dan twintig Hongaarse artiesten komen naar Amersfoort. De zaterdag wordt een speciale Hongaarse avond en zondagmiddag geven de Hongaren een gezamenlijk concert. De 41ste editie van het gratis toegankelijke Amersfoort Jazz is van 14 tot en met zondag 17 mei 2020.

JAZZ OP DE PLAAT

ESPEN BERG TRIO
Free To Play
Odin

Bezetting:

Espen Berg (piano),
 Bárður Reinert Poulsen (bas),
 Simon Olderskog Albertsen (drums).

Espen Berg (1983) is zo'n pianist die heel goed de ontwikkelingen in de jazz volgt, maar geheel zichzelf blijft. 'Free To Play' zegt genoeg. Het is zijn derde cd met zijn trio. Bassist Reinert Poulsen en drummer Olderskog Albertsen krijgen alle ruimte om hem te begeleiden, maar ze soleren niet. Eigenlijk zijn het drie, samenwerkende solisten. Hoewel we drie Noren horen is de cd in Zweden opgenomen. Het openingsstuk 'Monilite' is van het trio, maar van compositie is eigenlijk geen sprake. Het is een improvisatie waarbij er op van alles gestreken wordt en ook nog een speeldoosje klinkt. Maar daarna, in 'Skrivarneset', start het pianotrio als een echt pianotrio. Onmiskenbaar is de invloed van de vroege Brad Mehldau uit de serie 'The art of the trio', eind jaren negentig. Ook de andere zeven tracks zijn composities van Berg. Als bas en drums op 'Gossipel' even samen zijn lijkt het de ritmesectie van het Neil Cowley Trio. Espen Berg speelt graag met zijn linkerhand de baslijn mee. Dat is niet revolutionair maar wel fijn om naar te luisteren. En dat 'Episk-Aggressiv Syndron' geen openhaardmuziek is had u al begrepen. De diversiteit van de stukken geeft toch een homogeen gevoel. Als rode draad horen we een virtuoze pianist die graag zijpaadjes bewandelt. De mogelijkheden van het pianotrio zijn gelukkig nog lang niet volledig verkend.

Peter J. Kortens

Beluister hier een nummer van de cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=nFeSildJTcl>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

BART FLOS SOLO & TRIO
Playing From His Jazz Suite Roots & Reflections
Eigen Beheer (www.bartflosmusic.com)

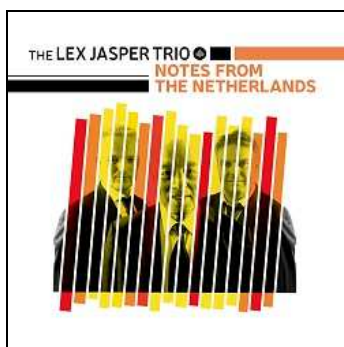

Bezetting:

Bart Flos (piano),
 Eric van der Westen (bas),
 Marc Schenk (drums).

Van jazz kun je niet leven, maar leven kan niet zonder jazz. Dat is wellicht een levensmotto van Bart Flos. 'Googlen' van Bart Flos levert een veelheid aan hits op. Hij blijkt een alleskunner; van inspirator tot motivator, schrijver, spreker en ook jazzpianist. En dan nog eentje die zijn eigen stukken schrijft. Met als leidraad 'niet lullen maar poetsen' brengt hij regelmatig zijn pianistische avonturen uit op cd. Deze keer is het een wel heel rigoureuze, uit de hand gelopen, project, dat resulteerde in een album met drie cd's en een film van de opnames. Cd 1 uit het album is gevuld met solopiano en cd 2 met het trio. Op beide cd's staan voor een gedeelte dezelfde nummers. Je kunt als luisteraar dus mooi horen welk stuk muziek in welke setting het beste tot z'n recht komt. Bart Flos kan ontegenzeggelijk mooie, pakkende melodieën schrijven. En ook het pianospelen gaat hem uitstekend af; van romantische mainstream tot de hoekige stride-stijl. De nummers hebben een duidelijk leidmotief dat zich als een rode, lyrische draad tussen stukken weeft. Dat leidmotief krijg je al in het eerste nummer, 'Origin alpha prime', op een presenteerblaadje aangereikt. Het is een mooie pakkende melodielijn en deze komt in vele gedaantes terug. Je kunt duidelijk horen dat Flos gewend is solo te musiceren. Daar ligt ook zijn kracht met zijn lyrische touche. De trio-uitvoeringen hebben in sommige gevallen niet zoveel meerwaarde. Toch zijn er ook enkele stukken die alleen met het trio te horen zijn. Het zijn deze soepele swingers als 'A slightly purple blue bossa' en 'Origin beta four', waarbij het speelplezier je tegemoet springt. Op cd 3 zijn de kliekjes te vinden, maar vergis je niet, ook deze kliekjes zijn niet te versmaden. Wellicht vraagt u zich af of drie cd's met Bart Flos en zijn vrienden niet een beetje veel van het goede is. De oplossing hiervoor is kinderlijk eenvoudig; u draait er telkens maar eentje en laat de boel dan een paar dagen bezinken. **Sjoerd van Aelst**

THE LEX JASPER TRIO
Notes From The Netherlands
Challenge Records

Bezetting:

Lex Jasper (piano),
 Vincent Koning (gitaar),
 Frans van Geest (bas).

Piano, gitaar en bas; bij deze bezetting denken we natuurlijk aan de trio's rond Nat King Cole, Oscar Peterson en Pim Jacobs. En, om wat meer naar het heden te gaan: The Ghost, The King and I. Een woordspelige naam die verwijst naar bassist Frans van Geest, gitarist Vincent Koning en leider/pianist Rob van Bavel.

Het spook en de koning zijn ook van de partij in het nieuwste Lex Jasper Trio. Maar er zijn meer overeenkomsten. De parelende loopjes van Cole en Jacobs. De vette, stuwende basnoten die wijlen Ruud Jacobs in herinnering brengen. (Het leek even of diens specifieke timing nu alleen nog door Edwin Corzilius in ere wordt gehouden, maar gelukkig ligt dat genuanceerder.) Het solide vier-in-de-maat én de glasheldere soli van de gitarist, die ongetwijfeld naar Wim Overgaauw heeft geluisterd.

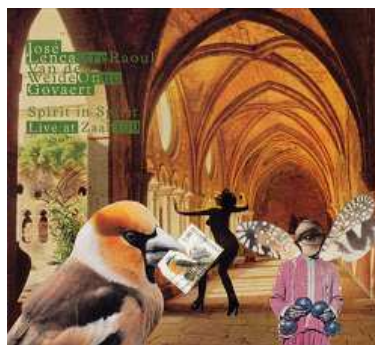
Leider Lex Jasper (70) is terug, zoals oplettende lezertjes al weten. Na meerdere aanrijdingen buiten zijn schuld lag hij vijftien jaar lang in de lappenmand. In 2016 vierde hij eindelijk zijn comeback met de cd 'Happy Days Are Here Again'. En nu is er dus deze productie, die eveneens een originelere naam had verdiend.

Jasper blijft meestal op vertrouwd terrein. Maar net als je aan Oude Ambachten begint te denken, komt Jasper met een arrangementje dat een nieuw licht werpt op een standard als 'Willow weep for me'. Of scheidt hij een contrast dankzij zijn eigen composities. Die originals klinken totaal anders dan het standaardrepertoire. Gelouterd, onthecht, sereen, onwerkelijk, niet van deze wereld. Vanaf een wolkje luistert Bill Evans aandachtig en knikt van ja. Een volgende cd mag wel meer eigen werk bevatten. 'The Lex Jasper Songbook'?

Jeroen de Valk

Beluister Lex Jasper hier live:
<https://www.youtube.com/watch?v=mdIOVqTe9Pg>

LENCASTRE/ VAN DER WEIDE/GOVAERT
Spirit In Spirit (Live at Zaal 100)
FMR Records

Bezetting:

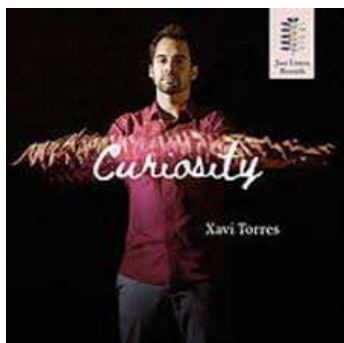
José Lencastre (altsax),
 Raoul van der Weide (bas, objecten),
 Onno Govaert (drums).

In de Amsterdamse improvisatiescene is al enige jaren sprake van een vruchtbare uitwisseling met Portugese musici. Trompettist Luis Vicente was al een aantal keren te horen met de groep Zwerv (waarin bassist Raoul van der Weide ook een spilfunctie vervult), en nu is het de beurt aan de jonge altsaxofonist José Lencastre om met twee Nederlanders als trio te debutteren op cd. 'Spirit In Spirit' is de registratie van een optreden in Zaal 100 op 9 oktober van het vorig jaar. De Nederlanders zetten in veel van de tracks de muziek op om de Portugees te laten reageren. Van der Weide en Govaert gaan daarbij subtiel te werk, en de drummer opent zelfs met brushes. Lencastre is een lyricus, die regelmatig op zoek gaat naar een goede melodie, maar de rauwheid ook niet schuwt. Open, tempolooze stukken en swingende momenten wisselen elkaar af en het hele album wordt gekenmerkt door een grote lichtvoetigheid. Het is daarmee opnieuw een overtuigend bewijs van het grote talent van Onno Govaert.

Herman te Loo

Beluister hier de openingstrack van de cd:
<https://bit.ly/2N0cEyI>

XAVI TORRES
Curiosity
Just Listen Records

Bezetting:
 Xavi Torres (piano).

De Catalaanse pianist Xavi Torres (29) is een typische solist. In zijn geboorteplaats Tarragona, in de buurt van Barcelona, kroop hij altijd in zijn eentje achter de toetsen van het instrument van zijn oudere zus. Pas op zijn vijftiende speelde hij, inmiddels aangestoken door het jazzvirus, met anderen samen. Zijn eerste solo-cd 'Curiosity' moest echter een eenmansproject worden.

In een Hilversumse concertzaal nam Torres in één dag dertien eigen composities – waarvan vier pure improvisaties – op. Een huzarenstuk want het gaat niet om simpele deuntjes. De Spanjaard, die in Amsterdam belandde door zijn studie hier, haalt alles uit de kast om de luisteraar te overdonderen met technische hoogstandjes en watervallen van razendsnelle heldere noten.

De jazz zit in de naden en kieren van de stukken maar je kunt direct horen dat Torres gepokt en gemazeld is in de klassieke traditie. Toch presenteert hij zich als een jazzpianist en dat is Xavi zeker ook, maar swingen doet hij in het geheel niet. Wel excelleren, want op zijn relatief jonge leeftijd is de man een pianist die terecht een reeks (jazz)prijzen op zijn schoorsteen heeft staan.

Hoewel Xavi overdonderend veel noten speelt en daarmee respect afdwingt, hoor je ook iets van de Catalaanse zoon waaronder hij opgroeide. De stukken kenmerken zich door een zekere lichtheid die geen overbodige luxe is, want Torres neigt naar barokke overdrijving in zijn spelopvatting. Het is veel, het is zeer knap en het is genietbaar. De meesterproef is dus meer dan geslaagd maar je moet er wel rustig voor gaan zitten.

Hans Invernizzi

Bekijk hier een video over de cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=FaQrJ5sUYeU>

UNITED HAMMOND JAZZ QUARTET
Live At De Witte
O.A.P. Records

Bezetting:
 Mike LeDonne (Hammond),
 Vincent Herring (altsax),
 Martien Oster (gitaar),
 Hans Braber (drums).

Hammondorganist Rob Mostert (onder meer The Preacher Men) knokt al zijn halve leven tegen het truttige imago van zijn lievelingsinstrument, de Hammond B3. Nog steeds denken Nederlanders bij een Hammondorgel alleen aan Cor Steyn, Dorus en hun motten.

Maar het Hammond is natuurlijk een ongenadig swingend stuk jazzgereedschap, dat in de jaren vijftig en zestig immens populair was dankzij Jimmy Smith, Groove Holmes en Jack McDuff. En je hoort ook Hammondklanken op talloze pop- en rockhits uit de jaren zestig en zeventig.

Mostert en andere Hammond liefhebbers zullen dan ook blij zijn met de cd 'Live at De Witte' met acht stukken van de Amerikaanse pianist en Hammond-grootheid Mike Ledonne, begeleid door landgenoot en altist Vincent Herring en de zeer ervaren Nederlandse gitarist Martien Oster en dito bassist Hans Braber.

De opnames werden gemaakt door en voor O.A.P. Records in de gerenommeerde jazzclub van sociëteit De Witte in Den Haag, waar sinds 2015 tal van grote namen uit de Nederlandse en Amerikaanse jazzscene hebben opgetreden. De gelegenheidsformatie, United Hammond Jazz Quartet gedoopt, swingt dat het een aard heeft.

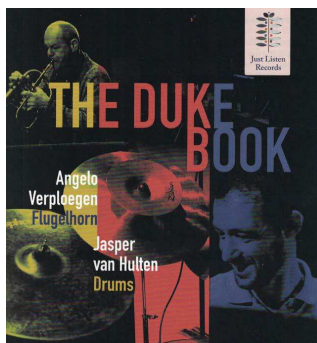
In twee eigen stukken bewijst LeDonne eer aan Jimmy Smith en zangeres Mary Lou Williams. Verder horen we werk van de grote mannen uit de gouden Hammond-jaren. Wat is het een goede zaak dat in een land waarin de jazz steeds meer in het gedrang komt tenminste één jazzclub dapper stand houdt en de jazzfans trakteert op cd's van topkwaliteit.

Hans Invernizzi

Concertaankondigingen vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

ANGELO VERPLOEGEN & JASPER VAN HULTEN
The Duke Book

Just Listen Records

Bezetting:

Angelo Verploegen (bugel),
 Jasper van Hulten (drums).

Duke Ellington is een eeuwige inspiratiebron voor jazzmusici, maar een duoplaat met tien Ellington-composities en vijf Ellingtoneske improvisaties blijft bijzonder. Het lijkt onmogelijk om met alleen een beperkt drumstel en een bugel (flugelhorn) een hele cd te vullen. Voor Verploegen en van Hulten is die lengte eerder te kort dan te lang. Beiden zijn gericht op sound, elke vorm van spektakel wordt vermeden. De Ellington-composities zijn daarbij een uitgangspunt voor vrije melodieuze improvisaties, die soms dicht bij de oorspronkelijke composities liggen en op andere momenten zo vrij geïnterpreteerd worden dat de bekende thema's alleen even aan het begin of einde herkenbaar zijn. Ondanks het beperkte instrumentarium is de cd enorm gevarieerd en blijft het van begin tot einde spannend, sterker nog, het is een van de fraaiste producties van dit jaar geworden. Van Hulten doet soms niet meer dan met brushes op de snaredrums vegen, of geeft hier en daar een accentje op de cymbals, terwijl Verploegen de noten afwisselend fel, bloedzuiver, vuil en fluweelzacht speelt. De muziek is bovendien hoorbaar spontaan en fris. Alles werd in een enkele track opgenomen, zonder equalizers, mengpanelen en editing, zoals Ellington en andere jazzmusici dat zelf in de jaren dertig, toen nog noodgedwongen, ook deden. Opvallend is het respect dat Verploegen en van Hulten betonen aan Ellington (en zijn evenknie Billy Strayhorn), hun composities volkomen veranderen en tegelijk de intenties daarvan intact laten, op een manier die je moet horen om het te geloven. De vijf 'Interludes' zijn korte eigen composities in de geest van Ellington/Strayhorn, die elk een karakteristiek van hun muziek belichten, intuïtief vrij geïmproviseerd en verbindend met de bekendere en wat onbekendere composities van het genie Ellington.

Tom Beetz

Bekijk een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=Gq17UftG2xA>

Joshua Redman, 12 oktober 2013, Eindhoven.

BEELD UIT HET ARCHIEF VAN TOM BEETZ

Roberto Fonseca, mei 2010, Nijmegen.

BOEHLEE, SOMSEN, SPRANGERS MORPHEUS ENCHANTED

Bezetting:

Karel Boehlee (piano),
Kika Sprangers (sopraansax, altsax),
Jasper Somsen (bas).

Datum en plaats:

25 oktober 2019, Sijthoff Jazz, Leiden.

Hoewel Sijthoff Jazz in Leiden een klein podium is, gebeuren daar grootse dingen. Een vol zaaltje genoot van de suite 'Morpheus enchanted' van bassist Jasper Somsen, terwijl een enkele laatkomer zich verraadde door een piepende deur. Hij noemt het 'geïmproviseerde kamer-muziek'. De suite was zesdelig. Somsen schreef hem op basis van allerlei muzieksoorten die hij in zijn jeugd hoorde: pop, jazz en klassiek. Het waren aan elkaar geregen, maar toch afgebakende segmenten. En inderdaad, er kwamen allerlei invloeden en flarden van bekende composities voorbij. Jeugdsentiment geëvolueerd in een jazzsuite. Voor het eerst speelde saxofoniste Kika Sprangers (1994) mee. Ze beheerste de materie zo goed dat het leek of dit concert een deel was van een uitgekristalliseerde tour. Haar ideeën sloten naadloos aan op de lyriek van de mannen. Als ze niet speelde stond ze glimlachend te dromen. Af en toe moest ze wel even op de bladmuziek kijken om te zien waar ze moest invallen. Leidenaar Karel Boehlee kan echt alles. Als een kameleon vormde hij zich naar de sfeer van de suite waarbij hij intensief mee moest lezen. En dan die gestreken bas die de ruimte gloedvol vulde: de instrumenten waren onversterkt en klonken daardoor volledig natuurlijk. Samen met de piano legde hij een fluwelen fundament waarop vrijelijk geïmproviseerd kon worden.

Na de pauze iets geheel anders: de lesenaars waren weg. Jasper Somsen: "We gaan iets heel anders doen, maar we weten alleen nog niet wat... Wij laten ons verrassen en hopelijk jullie ook." Het resultaat was spannender dan de eerste set. De één stippelde een pad uit en de vraag was of de anderen dat zouden volgen of juist de andere richting instuurden. Dat leidde meestal nét niet tot swing, maar wel tot een 'My funny Valentine' en 'Love for sale'. Somsen richtte zich letterlijk tot de rest zodat we zelfs de achterkant van de bas zagen. Kika Sprangers toonde haar 'lange muzikale voelspriet' en varieerde zelfs als ze het thema één-op-één speelde. Na afloop was er een heuse nabeschouwing door programmeur Reinier Dozy. "Dank jullie wel! We hebben van jullie genoten. Wat boffen jullie dat jullie zoveel talent hebben!" Hij had helemaal gelijk.

Peter J. Kortens

JAZZ OP DE PLANKEN

Jasper Somsen. (Foto: Remco van Lis)

Vlnr: Boehlee, Sprangers, Somsen. (Foto: Remco van Lis)

VAN KEMENADE'S DUTCH/ SOUTH-AFRICAN CONNECTION

Festival Jazz International Nijmegen

Bezetting:

Paul Van Kemenade (altsax),
Louk Boudesteijn (trombone),
Angelo Verploegen (bugel),
Mandla Mlangeni (trompet),
Andile Yenana (piano),
Wiro Mahieu (bas),
Kesivan Naidoo (drums).

Datum en plaats:

24 oktober 2019, Brebl, Nijmegen.

De felle trompettist Mandla Mlangeni vormde een mooie combinatie met de romantische Angelo Verploegen. (Foto: Tom Beetz)

Festival Jazz International Nijmegen, dat met het gelijknamige festival in Rotterdam een broer-zusterverhouding heeft opende dit jaar in jazzclub Brebl. Een logische plek omdat dit momenteel de enige plek in Nijmegen is waar consequent één keer per week jazz en geïmproviseerde muziek wordt geprogrammeerd. Er zijn echter meer podia waar met enige regelmaat jazz is te horen zodat dit festival zich vier dagen lang uitstrekt over locaties als De Lindenberg, Doornroosje, bibliotheek Marënburg en de LUX, en zelfs café Wunderkammer herbergde het free jazz collectief van saxofonist Jesse Schilderink.

Andile Yenana is een beroemdheid in eigen land, hier een solide sideman bij Van Kemenade. (Foto: Tom Beetz)

[...vervolg op de volgende pagina](#)

Invaller Kesivan Naidoo legde het vuur na aan de schenen van de blazers. (Foto: Tom Beetz)

Van Kemenade's Dutch/South-African Connection mocht de aftrap geven. Van Kemenade en Afrika is een langdurige liefdesrelatie en de samenwerking met musici uit allerlei Afrikaanse windstreken is altijd een vruchtbare. Oorspronkelijk zou de legendarische drummer Louis Moholo meedoen maar een week voor dit festival bleek hij te ziek om nog te lopen en te reizen, laat staan te spelen. Moholo speelde nog geen twee maanden geleden op de Zomerjazzfietstour en in het Bimhuis, toen al oud en vermoeid, maar nu lijkt het echt op. Moholo werd op het laatste moment vervangen door de Zuid-Afrikaanse drummer Kesivan Naidoo met wie Van Kemenade jaren geleden al had gespeeld en die zo vereerd was dat hij midden in een verhuizing alles uit zijn handen liet vallen om erbij te mogen zijn. Naidoo bleek een ijzersterke vervanger, vol met energie die de band naar een hoogtepunt kon ranselen. Van de andere twee is pianist Andile Yenana de bekendste; hij wordt tot de beste Zuid-Afrikaanse jazzmusici gerekend. Mooi was het dus om hem een keer in levende lijve te horen, jammer alleen dat hij in de akoestisch lastige Brebl niet overal even goed te horen was. Hij was samen met Naidoo verantwoordelijk voor het feestelijke festival der ritmiek, bassist Mahieu paste zich daar wonderwel goed bij aan. Het programma bestond deels uit nummers van de Afrikanen, deels kwamen ze uit de koker van Van Kemenade en zijn groep. De meeste stukken waren voor ons nieuw met onverstanebare titels in het isiXhosa, maar ook de eigen stukken met titels als Hospel en Hoppie mochten er zijn. Voor Van Kemenade lijkt het niet uit te maken of hij met al dan niet beroemde Afrikanen of met onbekende musici uit Nederland speelt. Hij speelt altijd vrij, lyrische en to-the-point. De muziek staat daarmee als een huis, en is met al zijn strakke conventies en afspraken toch zo vrij als een vogel, waarin de Afrikaanse gasten zich even gemakkelijk bewogen als in een jazzjoint in Soweto. De openingsdag van Festival Jazz International Nijmegen legde daarmee de ziel van jazz en geïmproviseerde muziek bloot, zoals door Van Kemenade onderstreept werd door als toegift voor 'Soul 'Afrique' te kiezen.

Tom Beetz

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

De blazers Van Kemenade, Verploegen en Boudesteijn tijdens een kort intermezzo zonder de Afrikanen. (Foto: Tom Beetz)

Vlnr: van Kemenade, Wiro Mahieu. Angelo Verploegen, Mandla Mlangeni, Kesivan Naidoo, Louk Boudesteijn. (Foto: Tom Beetz)

Angelo Verploegen speelt bugel en geeft daarmee een zacht randje aan de feestelijke Zuid-Afrikaanse muziek. (Foto: Tom Beetz)

PETER BERNSTEIN

Bezetting:

Peter Bernstein (gitaar),
Sullivan Fortner (piano),
Doug Weiss (contrabas),
Leon Parker (drums).

Datum en plaats:

17 oktober 2019,
LantarenVenster Rotterdam.

In de vertrekhal van het Rotterdamse Centraal Station hebben zich drie mannen met rolkoffers geposteerd. Juist als ik het drietal passeer, voegt een vierde man die een kop koffie heeft gehaald, zich bij hen. Het is gitarist Peter Bernstein. Heel even kantelt mijn beeld. Niet alleen op het podium, maar ook tijdens het eten en reizen zijn deze mannen op elkaar aangewezen. Na het ontbijt hebben ze hun boeltje gepakt om zich richting Kassel te begeven. De avond tevoren genoot ik intens van hun spectaculaire concert. Succes en waardering liggen in het verlengde van geduld en toewijding. Na kort begroeten en complimenteren, hervat ik mijn eigen route richting Schiphol, op weg naar het jazzfestival in Belgrado.

'Just a thought' was het eerste stuk dat klonk in LantarenVenster. Ingetogen en met finesse etaleert Bernstein zijn melodische gitaarspel, waarin hij alles samenbrengt wat de 'old school' elektrische jazzgitaar zo fascinerend kan maken: souplesse, kleur, veelzijdigheid en nuancering.

"Peter Bernstein is de meest indrukwekkende gitarist die ik heb gehoord. Hij speelt het beste van allemaal qua swing, logica, gevoel en smaak." Dat was ooit de lovende typering van zijn leermeester Jim Hall. De in New York geboren Bernstein bouwde vanaf eind tachtiger jaren een glanzende carrière op en werkte samen met iedereen die er toe doet en deed. De woorden van Hall hebben stand gehouden.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Peter Bernstein. (Foto: Joke Schot)

Meesterschap en interactie zijn de elementen die dit fascinerende kwartet van Bernstein verheffen tot absolute topklasse. In 'Love for sale', 'Autumn in New York', 'Dragon fly', 'Tea for two' en 'Danger zone' pakken Bernstein, Fortner, Weiss en Parker verbluffend uit in excellent samenspel.

De begeleiders van Bernstein behoren tot een jongere generatie. Naast een muzikale begaafdheid geven ze een indrukwekkende reflectie op de jazzgeschiedenis. Hun spel getuigt van inzicht en respectvol citeren uit verschillende stijlperiodes.

Pianist Sullivan Fortner is een sidekick pur sang. Als begeleider is hij terughoudend en klinkt zijn spel vloeiend en beheerst. Zijn fills zijn vindingrijk en alert. In zijn solo's is Fortner een pianist met een rijk palet. Hij laat zijn vingers katachtig over de toetsen dansen en creëert improvisaties met een onvermoede schoonheid. Bassist Doug Weiss en drummer Leon Parker leggen de solide basis voor een gedroomde formatie.

Met hun onderlinge interacties maken de leden van het Peter Bernstein Quartet hun optreden tevens tot een aantrekkelijk schouwspel dat vaker halt zou mogen houden op Nederlandse bodem.

Roland Huguenin

RIOPY**Bezetting:**

Riopy (piano).

Datum en plaats:6 oktober 2019,
LantarenVenster Rotterdam.

Als een concert in LantarenVenster op zondagmiddag plaatsvindt, is het jazzgehalte meestal niet zo hoog. Zo ook bij Riopy. Deze pianist heet eigenlijk Jean-Philippe Riopy. Hij is geboren in Frankrijk maar woont alweer een tijd in Londen. Zijn spel klonk in reclamecampagnes voor grote merken, documentaires en speelfilms.

Riopy. (Foto: Joke Schot)

'FILMS THAT BROUGHT THE BEST JAZZ MUSIC TO LIFE'**Mo Better Blues**

(Spike Lee, 1990)

Ascenseur pour l'échafaud

(Louis Malle, 1958)

Whiplash

(Damien Chazelle, 2014)

Bird

(Clint Eastwood, 1988)

Born to Be Blue

(Robert Budreau, 2015)

Aldus **Martin Hall**, senior lecturer media & film studies at York St John University.

Bron: The Independent, 16 oktober 2019

De zaal was doodstil, in afwachting van het concert. In het bijna donker bleek hij plotseling al achter de vleugel te zitten. In een enkele flauwe paarse spot bouwde hij uiterste concentratie op. Een tweede rode spot zette de vleugel in gloed. Zonder bladmuziek speelde hij in een uur veel korte, eigen composities. Veel daarvan kwamen van zijn laatste cd 'Tree Of Light'. Ze riepen associaties op met Philip Glass, Ludovico Einaudi en Joep Beving. Geen diepgaande improvisaties derhalve. Het concert werd gekenmerkt door schoonheid, melodie, romantiek en mentale rust. Feel-good-music. Liedjes meanderden met een subtiel toucher, ondersteund door een 'minimal' fundament. Vaak was er een mooi contrast tussen fluwelen Satie-achtige akkoorden en felle accenten met zijn rechterhand. Daarbij was het heel vreemd en hoogst ongebruikelijk dat na de meeste stukken géén applaus klonk. Alsof het publiek de betovering niet wilde verbreken. Naarmate het concert vorderde was er wat meer kracht en volume, waarbij het publiek zowaar een enkele keer durfde te klappen. Als Riopy met een hoody op in een stationshal of winkelcentrum zou spelen zal het publiek enthousiaster zijn. Hoewel het leuk is om eens een nieuwe muzikant te keren kennen, zou het best interessant zijn als Riopy eens zou samen spelen met bas en drums. Aan zijn techniek zal het niet liggen maar hij zou wel een heel ander publiek aanspreken.

Peter J. Korten**NIEUWE CD'S VOOR ONDER DE KERSTBOOM:****Dave Stryker:**

Eight Track Christmas (Strikezone 8819)

Brynn Stanley:

Christmas (SonoPath)

Kristin Korb:

That Time Of Year (Storyville)

Jazz at Lincoln Center Orchestra:

Big Band Holidays II (Blue Engine)

New Orleans Jazz Band of Cologne:

Santa Claus Is Coming To Town (K&K Verlagsanstalt)

JOE BONNER (1948-2014) 'Jazz is not racist, people are!'

In 2014 overleden heel wat bekende muzikanten: Pete Seeger, Paco de Lucia, Bobby Womack, Johnny Winter, Jack Bruce, Joe Cocker en ook de minder bekende pianist Joe Bonner.

Joe Bonner werd geboren op 20 april 1948 in Rocky Mount, North Carolina, waar ook Thelonious Monk (1917-1982) vandaan kwam. Bonner overleed wegens een hartcrisis op 20 november 2014 in Denver, Colorado, waar hij de laatste dertig jaren van zijn leven woonde. Hij was dé pianist van de locale jazzscene. Bonner nam deel aan meer dan vijftig opnamesessies.

Ik had Bonners plaat 'New Beginnings' in handen en wilde daarom wat in zijn loopbaan pluizen. Het is eigenaardig dat ik Bonner, in de omgeving van saxofonist Pharoah Sanders of trompettist Woody Shaw, nergens terugvind op festivals. Terwijl hij in Europa beschikbaar was voor onder meer North Sea of Montreux. Speelde hij ooit op Jazz Bilzen? Of in de Hnita Hoeve bij Juul Anthonissen? Ik vond wel Bonner op 12 mei 1983 in het Amsterdamse Bimhuis, op 13 maart 1986 in de Botanique in het Brussels Sint Joost ten Noode. Hij speelde ook een jaar in een Brussels Hilton Hotel en had in ons land vriendin Cathy bij de hand... Verder geen concerten alhier? Het is toch eigenaardig dat een pianist die optrad met de vocalisten Aretha Franklin, Otis Redding, Diana Ross, Randy Crawford hier onbekend is. In Bonners muziek hoor je flarden van Oscar Peterson, McCoy Tyner, Art Tatum, Fats Waller, en hij speelde basket met Herbie Hancock.

Voor zijn bio kon Barbara 'Perea' Paris mij helpen; die zangeres werkte van 1991 tot 2012 samen met Joe Bonner. Perea heeft een platenfirma, Perea Records (barbparismusic@gmail.com). Op haar plaat uit 2016 'Nine Decades Of Jazz' vertolkt ze met pianist Billy Wallace (van trompettist Clifford Brown, altist Bunky Green) haar compositie 'Ode to Joe'. Ze hadden kennismakaakt tijdens gesprekken over het Franse Parijs, waar Barbara had opgetreden met de Saxomania van Claude Tissendier.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

Joe Bonner in mei 2014. (Foto: Bill Freud)

Scott Yanow voor All Music over 'Impressions Of Copenhagen' uit 1978: "Bonner is an underrated talent and this is one of his finest recordings". Op al zijn platen etaleert Bonner zijn improvisatietalent, muziek en zijn Rocky Mountains als zijn spirituele bron.

Bonner groeide op in een welgestelde muzikale familie: vader Joseph Leonard Bonner Sr. en moeder Tennetta Gay Bonner, moeders broer Harry Gay – Joe's oom – leerde hem al 'The nearness of you' op zijn vierde. Zijn grootvader Richard C Gay was een Cherokee en geboren in een reservaat. Joe werd wijzer in de Booker T. Washington Senior High School met in 1966 een diploma. Bonner leerde piano en tuba en behaalde in 1968 een Bachelors Degree in Music aan het Virginia State College in Petersburg, Virginia. Toen hij zeven was speelde Joe orgel in de Mount Zion Baptist Church, zijn ma en pa schoven boeken en kussens onder zijn lijf zodat hij bij de toetsen kon.

Joe mocht van zijn pa 'gigs' spelen met zijn muzikleraren als ze Joe maar thuis afhaalden en terugbrachten.

Het gezin bezocht geregeld de familie in New York: Tante Alice Galloway en een oom, een gezin met een hoop platen van zangeres Billie Holiday. Als kind mocht hij op 21 juli 1959 de begrafenis van Billie Holiday bijwonen in de St Paul Apostle Roman Catholic Church in New York. Zus Carrie Bonner-Taylor woont nog steeds in New York. Een bron vermeldt dat Bonner elf was toen hij naar Harlem op familiebezoek kwam en er bleef wonen. Wat ouder geworden ontmoet hij in New York Thad Jones, Harold Vick, Mel Lewis, Leon Thomas en Max Roach; hij komt ook uit North Carolina. Bonner mocht met Roach optreden in Crawford's Grill in Pittsburg, blijft zes maanden bij Roach. Komt dan bij Roy Haynes Hip Ensemble. Het was Haynes die Bonner inschakelde ter vervanging van Chick Corea in Count Basie's club in Harlem. In 1971 opnamen met Pharoah Sanders, in 1972 met bassist Richard Davis. Op het Newport Festival van 1971 met trompettist Freddie Hubbard, in 1972 met Sanders. Vervangt Kenny Barron bij Hubbard (1971-72), met Pharoah Sanders (1972-74). Met saxofonist Harold Vick opnamen in 1973-1974.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

Omdat New York de muzikale verlangens van Bonner niet kan bevredigen trekt hij er weg en belandt in de zomer van 1976 in Kopenhagen. Hij was al in 1975 op tournee met saxofonist Billy Harper in Italië en om een plaat op te nemen in Parijs. In Kopenhagen zijn trompettist Thad Jones, pianist Kenny Drew en saxofonist Sahib Shihab muzikale lotgenoten, ook op tournee naar München. Met pianist Mal Waldron speelt Bonner in Perugia en Pori. Eind 1978 kwam hij in Westminster, een randstad van Denver, Colorado wonen, met zicht op de Rocky Mountains. Met Kopenhagen was Bonner daar 'on-again off-again'! Van daaruit gaat hij werken in New York en Denver.

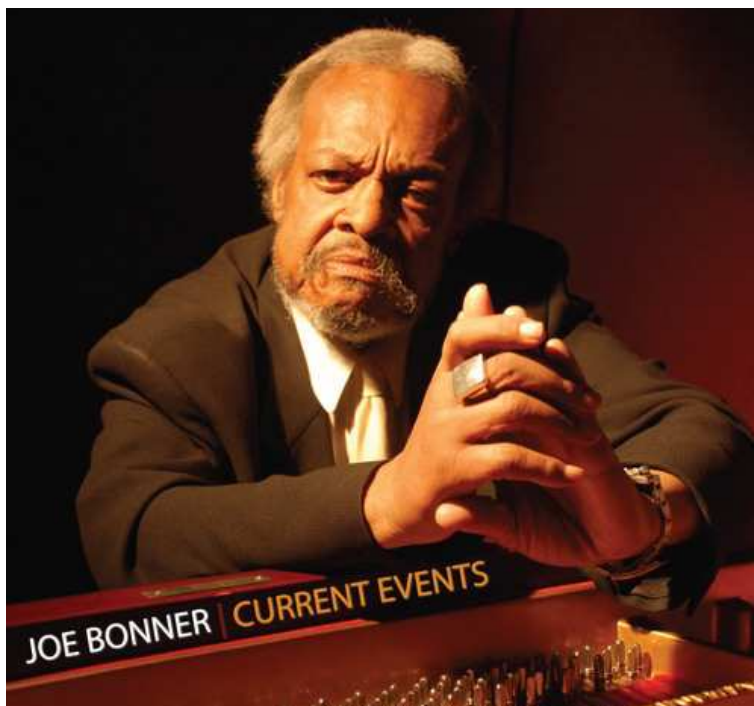

Joe Bonner. (Archief familie)

In Kopenhagen werkt Bonner nogal vast van november 1986 tot augustus 1988. Hij maakt er platen voor het in 1972 gestichte Deense SteepleChase Records. Een platenfirma die als toevluchtsoord dient voor jazzmusici die geen kans kregen bij de majors (Jackie McLean, Joe Albany, Duke Jordan, Kenny Drew, Tete Montoliu, Walt Dickerson, Brew Moore, en tientallen anderen). Bonner bleef zowat twaalf jaar in Europa. Vanuit Kopenhagen trok hij mee met Amerikanen op doorreis en maakte hij met Billy Harper in 1978 een tournee.

In New York is Bonner 'rehearsal pianist' voor Aretha Franklin. Gaat toch nog heen en terug voor plaatopnamen naar Denemarken. Hij woonde ook een tijdje in Brussel. In april 1989 keert hij tijdelijk terug naar zijn geboortestreek North Carolina. Data over zijn verblijven en heen-en-weer gereis zijn onzeker.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

De hoes van de laatste plaat van Joe Bonner (2013).

Vanaf 2000 tot 2013 kwam Joe Bonner jaarlijks een achttal uur naar de school van saxofonist Keith Oxman, om samen wat jazz te demonstreren voor de leerlingen van 16 tot en met 18 jaar oud. In 2003 zorgt Milt Cannon, voorzitter van de Prescott Jazz Society in Arizona voor een contract van zes maanden. Bonner speelt veel samen met drummer Bobby Cottonwood en blijft in Prescott tot 2005.

Rond de eeuwwisseling vormde hij de Bonner Party, een soort coöperatie van enkele improviserende musici uit Denver rond saxofonist Prasanna Bishop en bassist Artie Moore. Op Akashic Jazz zijn heel wat platen beschikbaar van de Party. Steeds mocht Joe Bonner meespelen en wat geld bijverdienen om zijn huishuur te betalen. Op zondagnamiddag werden in de Bar Coyotes sessies gehouden met zangeres Barbara Paris, Joe Bonner, Artie Moore, en vele anderen van de Akashic jazzscene ... In de Denver Dazzle Jazz Club kwam tenorist Javon Jackson meespelen met Joe Bonner en Barbara Paris.

Bonner overlijdt plots op 20 november 2014. Hij had zijn zus Carrie gevraagd hem niet naar North Carolina te laten overbrengen om hem daar te begraven, hij wilde gecremeerd worden, en drummer Tom Tilton moest zijn as laten uitstrooien in de bergen van Colorado. En in het Mercury Café hangt nu een grote foto van Joe...

Op 14 december 2014 werd met Cleo Parker Robinson Dance Ensemble in Denver een Memorial Vespers als eerbetoon aan Bonner georganiseerd door drummer Tom Tilton met pianist Jeff Jenkins en saxman Keith Oxman. Een maand na zijn overlijden werd op 19 december in de Living Room Bonners laatste plaat 'Current Events' gepresenteerd; de titel verwijst naar het feit dat Joe elke dag de krant las, van voren tot achteren, wel degelijk over lopende zaken!

Erik Marcel Frans

P.S. Thanks to musicians Barbara Paris, Tom Tilton, Keith Oxman and librarians Eric Baker (Denver), Jessica Abbazio (Minneapolis) and Richard Anderson (Ontario).

Voor discografische info Joe Bonner zie pagina 17

VARIA

Eerste namen bekend van Transition Festival 2020

Avishai Cohen Big Vicious, saxofonist Jan Garbarek en gitarist John Scofield komen op 3 en 4 april 2020 naar het Transition Festival in Utrecht. Na vier eendaagse edities staan deze vijfde keer de Grote Zaal, Pandora, Hertz, Cloud- en Club Nine en de foyers van TivoliVredenburg twee dagen volledig in het teken van de hedendaagse jazz. Op de vrijdag worden ze gevuld door onder anderen Eric Vloeimans Gatecrash feat. Ntjam Rosie, Alfa Mist, Erik Truffaz & Shai Maestro, Vels Trio, James Brandon Lewis Quartet, Maarten Hogenhuis Sextet - NSJ Composition Project, Adam Bałdych & Helge Lien, Juraj Stanik Trio feat. Ack van Rooijen. En op zaterdag door New Cool Collective feat. Alma Quartet Beethoven Opus 127, Kandace Springs, Portico Quartet, Rembrandt Frerichs Trio & Kayhan Kalhor, Linda May Han Oh Quartet, Jasper Blom feat. Niels Broos & Jamie Peet, Bram de Looze, The John Abercrombie Tribute feat. Adam Nussbaum en Kika Sprangers Quintet. Transition Festival is een samenwerking tussen TivoliVredenburg en North Sea Jazz.

Informatie: www.transitionfestival.nl.

84ste DOWNBEAT READERS POLL vervolg pagina 3

Trompet

Roy Hargrove

Trombone

Trombone Shorty

Sopraansaxofoon

Wayne Shorter

Altsaxofoon

Kenny Garrett

Tenorsaxofoon

Chris Potter

Baritonsaxofoon

Gary Smulyan

Klarinet

Anat Cohen

Fluit

Hubert Laws

Piano, toetsen

Herbie Hancock

Orgel

Joey DeFrancesco

Gitaar

Pat Metheny

Bas

Christian McBride

Basgitaar

Marcus Miller

Drums

Brian Blade, Jack DeJohnette

Percussie

Poncho Sanchez

Vibrafoon

Stefon Harris

Tiende aflevering van podcast-reeks Jazziness uit

Op 15 oktober is de tiende aflevering van de podcast Jazziness verschenen. De titel luidt 'Bebop, van populair naar elitair'. In deze serie vertelt Frederik Goossens aan de hand van luisterfragmenten, anekdotes en weetjes de geschiedenis van de jazz aan gastvrouw Ellen Leemans. Eerdere afleveringen waren 'Van Swing naar Bop', 'Gipsy jazz in Europa', 'Stomende swing en melancholische vocals', 'Duke Ellington', 'Meester-improvisator Satchmo', 'Gangsta avant la lettre: 'Jelly Roll' Morton', 'Trompetkoningen van de jaren '20', 'De eerste jazz opname' en om te beginnen 'Introductie in Jazz, jazz standards en improvisatie'. De podcast-reeks is een initiatief van Brussels Jazz Weekend. Producer Gert Claes: "Met deze podcast willen we jazz uit het elitaire hoekje halen en opnieuw toegankelijk maken. We helpen de luisteraar om de muziek beter te begrijpen. Dat is ook de missie van het gratis festival Brussels Jazz Weekend: 'Discover Jazz, discover the City'. De podcast is onder meer te beluisteren via <https://bit.ly/2oZSVpW> en Spotify.

Gratis jazzconcerten in boekhandel Donner, Rotterdam

De komende maanden presenteert boekhandel Donner in Rotterdam iedere vrijdagavond-koopavond een gratis jazzconcert. De komende tijd staan op het programma Angelo Verploegen & Jasper Hulten (1 november), Duo Up-Close (8 november), Stephanie Francke & Ed Baatsen (15 november), Efraim Trujillo & Tico Pierhagen (22 november), Zadeno Trio (29 november), Pim Dros & Bart Wirtz (6 december), Stark/Linnemann Trio (13 december) en Teis Semey & Alister Payne (20 december). De concerten beginnen om 19.30 uur.

Meer info: www.donner.nl.

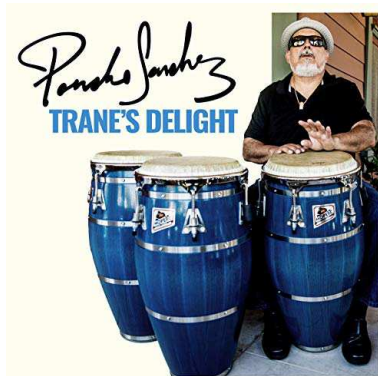
Nieuwe reeks gratis jazzconcerten in Diemen

Studio DMN - Omroep Diemen organiseert tot en met april elke maand een zondagmiddag jazzconcert en jamsessie in Grand Café Blauw. Op het programma staan onder anderen: 19 januari 2020, 15.00 uur, tenorsaxofonist Armando Cairo; 16 februari 2020, 16.00 uur, pianist Ramon Valle; 15 maart 2020, 16.00 uur, trompettist Kurt Weiss en als afsluiter op 26 april 2020 vanaf 16.00 uur zangeres Anne Chris.

Meer info: <https://www.theaterdeomval.nl>

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 28 oktober 2019

1 Poncho Sanchez

Trane's Delight
(Concord Picante)

2 Chick Corea Trio

Trilogy 2
(Concord Jazz)

3 Houston Person

I'm Just A Lucky So And So
(HighNote)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Hans Invernizzi, Peter J. Kortens, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot, Jean Schoubs. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

ia77
JazzFlits

Vlnr: Cas Jiskoot, Ian Cleaver, Simon Rigter en drummer Joris van Deventer. (Persfoto)

In de grote zaal van het Cultureel Centrum Voorschoten speelde 12 oktober saxofonist Simon Rigter als speciale gast met een aantal studenten van de conservatoria in Den Haag en Amsterdam. Bijna honderd jazzliefhebbers vulden de zaal. De bezetting: Joris van Deventer (drums), Wouter van Deventer (gitaar), Ian Cleaver (trompet) Cas Jiskoot (contrabas). In de tweede set betrad ook nog de Belgische zanger Herman Otten het podium. Het concert werd georganiseerd door het Podium Jong Professionals Jazz.

ECM's vijftigjarig jubileum in Flagey, Brussel gevierd

Het Duitse label ECM bestaat vijftig jaar. Bij Flagey in Brussel wordt dat van 21 tot en met 24 november gevierd met concerten van ECM-artisten, lezingen, een programma van films met filmmuziek door ECM-artisten en een tentoonstelling over de eigen beeldtaal van het label. Op het concertprogramma staan onder anderen Anouar Brahem & Orchestre Royal de Chambre de Wallonie play Souvenance, Enrico Rava Special Edition, Elina Duni, Avishai Cohen Big Vicious, Larry Grenadier, Avishai Cohen & Yonathan Avishai, Julia Hülsmann Quartet, Marcin Wasilewski Trio en Nik Bärtsch's Ronin.

De allereerste ECM-plaat werd op 24 november 1969 uitgebracht: 'Free At Last' van pianist Mal Waldron. Er zullen nog meer dan 1.600 albums volgen. Grote successen worden behaald met albums van pianist Keith Jarrett, gitarist Pat Metheny en pianist Chick Corea. Maar ECM biedt ook eigentijdse componisten een podium: Arvo Pärt, György Kurtág, Heinz Holliger en Tigran Mansurian. Verder zijn er cross-over projecten met albums, zoals die van saxofonist Jan Garbarak en het Hilliard Ensemble.

OVERLEDEN

Milcho Leviev, 12 oktober 2019 (81)

Veelzijdig pianist-componist-arrangeur van Bulgarse afkomst. Verbleef vanaf 1970 in Duitsland, emigreerde het jaar daarop naar de VS. Werkte voor de band van Don Ellis en diverse vocalisten, speelde in een kwartet met saxofonist Art Pepper, in de bands van Gerald Wilson en Bill Holman en in een grote verscheidenheid van ensembles onder zijn eigen leiding.

(jjm)

DISCOGRAFISCHE NOTITIES JOE BONNER

24 november 1971

[Pharoah Sanders](#), 'Black Unity', met Stanley Clarke, Billy Hart, in NYC

8 december 1971

[Pharoah Sanders](#), 'Wisdom Through Music', Impulse 9233, ook NY

ook 24 november en 8 december 1971

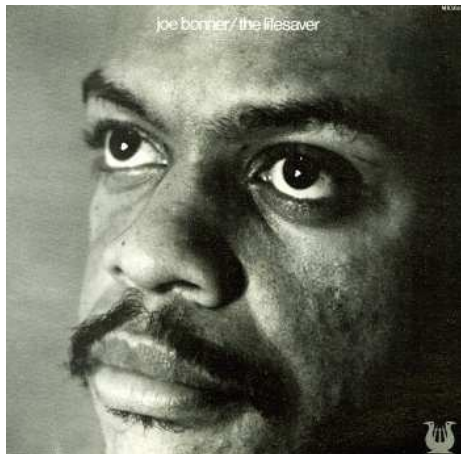
[Pharoah Sanders](#) - 'Live At The East', met Marvin Peterson, Harold Vick, Stanley Clarke, - zo klonk de tenorsax live - de 'East' in Brooklyn, een club met sympathie voor de Black Power, de Black Panthers - 'Live At The East' heeft drie nummers: 'Memories of J.W. Coltrane' is van 8 december 1971, 'Healing song' en 'Lumkili' zijn beide van 24 november 1971. 'Black unity' en 'Wisdom through music' zijn ofwel voor ofwel na het live-concert van de East opgenomen

1972

[Pharoah Sanders](#) - 'Love In Us All', met James Branch, Cecil McBee - twee lange stukken 'Love is everywhere' (19'52") en 'To John' (20'42") in Los Angeles, Impulse 9280

7 september 1972

[Richard Davis](#), 'Epistrophy & Now's The Time', 'Live At Jazz City' voor Muse 5002 in NY, met Clifford Jordan, Marvin Peterson, Freddie Waits - op de CD bonus track 'Highest mountain'

7 & 9 september 1973

[Pharoah Sanders](#), 'Elevation', live album vanuit The Ash Grove in Los Angeles, met Calvin Hill, Michael Carvin, met één studio-nummer van 13 september 1973

14 september 1973

[Pharoah Sanders](#), 'Village Of The Pharoahs', achtste plaat van Sanders, drie sessies, met één track van 8 december 1971 en één track van 22 november 1972, Impulse 9254

22 november 1973

[Roy Brooks and The Artistic Truth](#), 'Ethnic Expressions', met Olu Dara, Sonny Fortune, Eddie Jefferson, Live vanuit Small's Paradise, Harlem, NYC

Joe Bonner met Barbara Paris in 'P.S. I love you':

<https://www.youtube.com/watch?v=nIXWByqQFmQ>

eind 1973

[Sir Edward \(Harold Vick\)](#), 'The Power Of Feeling', Somerville, NJ

1974

[Harold Alexander](#), 'Raw Root' met Georges Cables, Richard Davis, in NY

mei-september 1974

[Azar Lawrence](#), 'Bridge Into The New Age', met Woody Shaw, Julian Priestler, Billy Hart, voor Prestige in NY

oktober 1974 - januari 1976

[Joe Bonner](#), 'Angel Eyes', met Billy Harper, Leroy Jenkins, Juni Booth, Jimmy Hopps, Linda Sharrock, in New York, Muse 5114

november 1974

[Joe Bonner](#), 'The Lifesaver', solo-piano, een ***** plaat uit de Blue Rock Studio, NY, Muse 5065

november 1974

[Harold Vick](#), 'Don't Look Back', met Virgil Jones, Sam Jones, Billy Hart, Minot Sound, White Plains, NY, voor Strata-East

21 januari 1975

[Jothan Callins & The Sounds of Togetherness](#), 'Winds Of Change', met Cecil McBee, in NYC

21 & 22 juli 1975

[Billy Harper](#), 'Black Saint', opgenomen in Parijs, Barclay Studios, Billy Harper, Virgil Jones, David Friesen, tijdens een Italië-tournee

22 augustus 1975

[Joe Bonner](#), 'Triangle', met Clint Houston, Billy Hart, Vanguard Studio, NY

27 & 28 oktober 1975

[The Visitors - Earl & Carl Grubbs](#), 'Motherland', met John Lee, Victor Lewis, in Blue Rock Studio, NY

november 1975

[Woody Shaw](#), 'Love Dance', met Billy Harper, Steve Turre, Blue Rock Studio, in NYC - 'Love dance' is een compositie van Joe Bonner - Muse 5074

4 juni 1976

[Oneness Of Juju](#), 'Space Jungle Luv', Bias recording Studios, Falls Church, VA

mei 1977

[Carlos Garnett](#), 'The New Love', met Terumasa Hino, Alphonse Mouzon, Dimensional Sound Studio, in NYC, Muse 5133

1978

[Joe Bonner](#), 'Impressions Of Copenhagen', met Eddie Shu, en Bonners vriend drummer Tom Tilton, Northstar Studio, Boulder, Colorado, Evidence 22024

8 februari 1979

[Joe Bonner Trio](#), 'Parade', met Johnny Dyani, Billy Higgins, zijn eerste plaat in Kopenhagen van zijn zes platen voor SteepleChase, hier 1116

december 1979

[Pharoah Sanders](#), 'Journey To The One', met John Hicks, Bobby McFerrin, Eddie Henderson, in San Francisco, twee tracks Joe Bonner, Evidence 22016

Bekijk Joe Bonner in de studio:

<https://www.youtube.com/watch?v=XlfsXCTy7m8>

1981

[Pharoah Sanders](#), 'Rejoice', met Bobby Hutcherson, John Hicks, Steve Turre, waarin onder meer twee vocals van Joe Bonner, Evidence 22020

19 januari 1982

[Sonny Simmons](#), 'Backwoods Suite', Herbie Lewis, Billy Higgins, Fantasy Studios, Berkeley, CA

...vervolg op de volgende pagina

31 december 1982

Joe Bonner All Stars, een veertig minuten NPR-radiouitzending met onder anderen Joe Henderson, Craig Handy, private recording

18 februari 1983

Joe Bonner/Johnny Dyani, 'Suburban Fantasies', duo met bassist, in de Easy Sound Recording Studio, Kopenhagen, SteepleChase 1176

20 februari 1983

Joe Bonner, 'Devotion', solopiano, zelfde studio in Kopenhagen, SC 1182

'Two & One' is op één SteepleChase 7033/34 (duo van 18 en solo van 20 februari 1983)

2 september 1983

Joe Bonner Quintet, 'The Layout', met drummer Tom Tilton, Mountain Ears Studio, Boulder

4 november 1985

Joe Bonner Quartet, 'Suite For Chocolate', met Khan Jamal, Jesper Lundgaard, Leroy Lowe, in de Sound Track Studio in Kopenhagen, SteepleChase 1215

29 maart 1987

Joe Bonner Quartet, 'The Lost Melody', Rob Rockwell, Jesper Lundgaard, Jukkis Uotila, Kopenhagen, SteepleChase 1227

november 1987

Fred Wesley Quartet, 'To Someone', op P-Vine heruit als 'La Bossa - Funk Meets Jazz', dedicated to Bruno Carr (2 februari 1928 - 25 oktober 1993), Northglenn, Colorado

3 augustus 1988

Joe Bonner Trio, 'New Life', met Hugo Rasmussen, Aage Tanggaard, SteepleChase 1239

1988 - (1986?)

Joe Bonner, 'New Beginnings', meestal solo, soms met onbekende bassist, met Laurie Antonioli voice op één track, in San Francisco, Different Fur Studio, Evidence 22227

27 juli 1991

Joe Bonner, 'Monkisms', solo eerbetoon aan Thelonious Monk

Joe Bonner met Keith Oxman in 'Hard times':

<https://www.youtube.com/watch?v=g8EfRxVI1W8>

1992-1993

Barbara Paris, 'Where Butterflies Play', compositie Harold Vick, drie verschillende sessies, FTM Studio, Denver

april 1994

Barbara Paris, 'Happy talk', 'He may be your man', 'All of me', FTM Studio, Denver

begin 1997

Salim Washington & RBA featuring Joe Bonner, 'Love in exile', in PBS (Pete's Basement) Studio, Westwood, MA

1997

Stepanie Hancock, 'This Happy Madness', compositie A.C. Jobim, maar geen Joe Bonner op de titeltrack, wel Bonner op drie tracks

11 april 1997

John Bolivar/Joe Bonner, 'Joy To Our World'

1998

Richie Cole, 'Come Sunday - My Kind Of Religion', op Alto Madness Records

9 juli 1998 'Summer Nights At Moca', één track 'Moontrain', met Bonner met Michael White, Art Davis, Larance Marable, zeldzame plaat door het MoCa (Museum of Contemporary Art) in Los Angeles, waarop ook Billy Higgins, Charles Lloyd, Barry Harris, een compilatie

februari 1999

Brad Upton Quintet, 'Black Orchid', FTM Studio, Denver, Black Orchid Records is eigen label van trompettist Brad Upton

30 juni 1999 - 1 juli 1999

Keith Oxman, 'Hard Times', met Tom Ball, Darryl White, Greywood Studio, Denver, Capri Records

28 september 1999 - 3 maart 2000

Brad Upton, 'Sweetness', FTM Studio, Denver

18-21 juni 2000

Joe Bonner, 'The Art Of Jazz Piano', solopiano

10 december 2000

Barbara Paris, 'P.S. I Love You', haar vierde plaat, hier in duo met Joe Bonner, in de Coupe Studio, Boulder

2001

The Bonner Party/Akashic Jazz, 'Lights Out', Prasanna Bishop, Artie Moore, Charles Ayash

2003

Bobby Cottonwood & Joe Bonner, 'Smile', opgenomen in Sedona, Arizona

2004

Barbara Parris, 'Swingballadsblues & Bossa Nova', heruitgave van vijf tracks met Bonner van de 'Butterflies', plus vier tracks Nancy Wilson Trio, op Paris' Perea label

14 december 2006

Tom Tilton's Elevation Collaborations Ensemble, 'Farah Suite', Live At The Oriental Theater in Denver, ook met Joe Bonner

2013

Joe Bonner, 'Current Events', 'A Celebration Of Life & Music 1948-2014', plaat van Joe Bonner, voor Cherry Sound label

12 november 2014

Joe Bonner, 'Fire Dance', enkele weken voor zijn dood

Akashic Jazz ! Continuum Alpha, Continuum Omega, After Love, Cry Freedom, History of the Blues (drie volumes: Roots of the Blues, Evolution of the Blues, Future of the Blues). Een serie platen met saxofonist Prasanna Bishop en Joe Bonner, vanaf 2017, waarvan ik onvoldoende details kon achterhalen.

Keith Oxman en Tom Tilton beschikken over oneindig veel opnamesessies van Bonner.

Erik Marcel Frans

(deze notities kunnen de start vormen voor een echte discografie van Joe Bonner.)

VAN BINSBERGEN PLAYSTATION, 12 OKTOBER 2019, HOT HOUSE, LEIDEN

JAZZ IN BEELD

Vlnr: Michiel van Dijk, Miguel Boelens en Morris Kliphuis. (Foto: Marcel Schikhof)

Corrie van Binsbergen. (Foto: Marcel Schikhof)

VAN BINSBERGEN PLAYSTATION, 12 OKTOBER 2019, HOT HOUSE, LEIDEN

JAZZ IN BEELD

Corrie van Binsbergen. (Foto: Marcel Schikhof)

Vlnr: Michiel van Dijk, Miguel Boelens, Albert van Veenendaal, Morris Kliphuis, Joost Buis.
(Foto: Marcel Schikhof)